

3 / 2001
Huhtikuu

MIESSAKIT RY

Jäsentiedote

URHO

UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

WWW.MIESSAKIT.FI

Jäsentiedote 3/2001

Tässä numerossa:

sivu

Yksi näkökulma huoltajuuskysymykseen Pääkirjoitus	3
Miesosaamista liikkeen tuella	4
Kuulumisia miesryhmätoiminnasta	7
Puoliääneen: Varatartsanin paikka avoinna	8
Miesfoorumi kevät 2001	10
Uutta kirjastossamme	11
Mukaan miesryhmään	12

URHO - uusia väyliä miehille

Päätoimittaja, ulkoasu ja taitto
Tomi Timperi

Vakituinen toimittaja
Samuli Koiso-Kanttila

Toimituksen yhteystiedot
URHO / Miessakit ry
Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09-612 6620
Faksi 09-6126 6210
Sähköposti miessakit@miessakit.fi

Yksi näkökulma huoltajuuskysymykseen

Lasten huoltajuuskysymys erotilanteissa aiheuttaa usein vaikeita ongelmia kaikille osapuolille. Tilanteissa, jolloin eroavilla aikuisilla riittää vielä jonkin verran kunnioitusta toisiaan kohtaan, lasten huoltajuus- ja tapaamisoikeuskysymykset saadaan yleensä ratkottua suhteellisen kivuttomasti, joskin näissäkin tapauksissa harmoninen tulevaisuus ei ole taattu. Mustasukkaisuus, viha ja kostonhalu saattavat iskeä vuosienkin päästä.

Yhteishuoltajuutta on pidetty edistysaskeleena etäisän/äidin (sen, jonka luona lapset eivät asu) vanhemmuuden tukemisessa. Olen tästä asiasta eri mieltä. Lakiin tarpeellisuus tulee vahvimmin esiin ongelmatilanteissa, ja yhteishuoltajuus toimiikin kunnolla vain, kun eroavilla vanhemmilla on rakentava keskusteluyhteys. Mielestäni on tärkeätä, että lapsella on yksi selkeä koti, ei isän koti eikä äidin koti, vaan se koti, jossa lapsi ensisijaisesti asuu. Oman kodin turvallisuus ja sieltä tulevat tukevat rajat luovat pohjaa lapsen rauhalliselle kehitykselle. Tästä syystä pidän erittäin huonona myöskin ratkaisua, jossa lapsi asuu vanhempiensa luona vuoroviikoin. Yhteishuoltajuus antaa usein riittäville vanhemmille mahdollisuuden omassa vihassaan hankaloittaa uudesta tilanteesta selviämistä, ja oma etu ajaa tällöin lapsen edelle - yleensä huomaamatta.

Vanhempia ajatellen mielestäni on tärkeintä löytää lakeja, joilla voidaan taata etävanhemman oikeudet lapsensa tapaamiseen. Henkilökohtaisesti suosin yksinhuoltajuutta, jonka saaminen edellyttäisi, että etävanhemman tapaamisoikeudet toteutuvat. Yksinhuoltajuus ei saa tarkoittaa yksinoikeutta lapsiin.

Haluan vielä tähdentää, että puutuin tässä kirjoituksessa nimenomaan tilanteeseen, jossa eroavat vanhemmat ovat liian katkeroituneita ja riittäviä pystyäkseen yh-

dessä takaamaan lapsilleen tarvittavaa kodin tuomaa turvaa. Toisaalta en kirjoittanut ollenkaan siitä, miten taata miehen tasaveroinen asema huoltajuuskysymyksiä ratkottaessa. Se on kokonaan toinen juttu.

* * *

URHO on tarkoitettu paitsi tiedonvälittäjäksi, myös yleiseksi keskustelufoorumiksi kaikenlaisista asioista miesnäkökulmasta. Odotan innolla hetkeä, jolloin jäsentemme laatimia kirjoituksia notkuu vino pino toimituksemme komistuksena. Kirjoitelkaa ihmeessä aatoksianne URHOon - olisi kiva kuulla miltä miehenä oleminen siellä ”kentällä” juuri nyt tuntuu!

* * *

Kevät saa hiljalleen ja odottelen itse innolla jäiden lähtöä ja kesäkalastuskauden alkua. Jonain päivänä kirjoitan URHOon hurjan kalajutun, joka on täyttä totta.

Ensi kuussa taasen tavataan!

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja

Miesosaamista liikkeen tuella

Keskustelu tasa-arvosta ja sen toteutumisesta miesten kohdalla näyttää ottaneen tuulta siipiensä alle laajemmaltikin. Asia on ollut esillä lehdissä, radiossa ja televisiossa viimeaikoina useasti. Kevään ensimmäinen Miesfoorumikin, 3.4.2001, alkoi tavanomaista sähköisemmissä tunneleissa YLE1:n uutisryhmän ollessa paikalla tallentamassa tutkimusprofessori *Matti Rimpelän* alustusta aiheesta Tarvitaanko Suomessa miesliikettä?. Aktiivista yleisöä oli taas tuvan täydeltä.

Miehet terveystalveluiden käyttäjinä

Miehet kuluttavat maamme terveystalveluja ja suhtautuvat kehonsa vaateisiin erilailla kuin naiset. Naiset raportoivat kehonsa oireista toisille naisille ja tervey-

denhoito henkilöstölle miehiä enemmän. He, paitsi kuvailevat oireitaan kerkeämmin, myös osaavammin kuin miehet. Miehet kuuntelevat kehoaan usein vasta kun se huomauttaa asiasta "moukarilla", ja silloin hoito on jo usein hankalaa, ellei myöhäistä. Tämä asettaa miesten ja naisten oireilueron uudenlaiseen valoon. Rimpelän mukaan oireita ei kannatakaan tulkita välttämättä oireina sairauksista, vaan ne kenties mittaavat oman elimistön "kuulemiskynnystä". Naiset joutuvat yksilöhistoriansa aikana keskustelemaan oman ruumiinsa kanssa välttämättömyyden edessä. Esimerkiksi kuukautiset ja raskaus vaativat molemmat naiselta herkkää kehon kuuntelua, kun miehillä keskimäärin ei tällaista pakkoa ole. Rimpelä näkeekin naisten suuremman oirehtimisen merkkinä terveydestä ja naisten oirehtimisen osana elämänhallintaa. Hänen mukaansa miehiä tuleekin auttaa ja opastaa, jo varhaisessa vaiheessa, kuuntelemaan sekä ruumiinsa että mielensä viestejä. "Jo poikia olisi opetettava kuuntelemaan kehoaan ja heidän pitäisi oppia sanoittamaan sen viestit," sanoo Rimpelä

Miestä ei usein ymmärretä

Jos miehet ovat vähemmistönä vapaaehtoisen terveydenhoidon asiakkaina, ovat he sitä myös hoito-, auttamis- ja koulutustalvelujen ammattilaisten joukossa. Rimpelän mukaan tässä jaossa ei ole kyse siitä, että auttaminen sujuisi naisilta paremmin luonnostaan, eikä asia korjaudu myöskään pelkästään lisäämällä miesten

kannustamista tai kouluttamista kyseisiin tehtäviin. Rimpelän mukaan ongelman ydin on se, että em. alojen professionaalinen osaaminen osuu parhaiten naisiin. Tämä tarkoittaa sitä, että osaamisen ominaislaatu on feminiinistä. Alalla työskentelevien miesten on, kärjistäen, joko omaksuttava ”naiselta naiselle työtyyli” tai vaihdettava hommia. Hoito- ja koulutusyhteisöt eivät siis muutu pelkästään lisäämällä miesten määrää aloilla, vaan ymmärtämällä, tutkimalla ja lisäämällä miehiä toimintatapoja.

Eryisesti koulujärjestelmän puutteiksi Rimpelä listaa kyvyttömyyden ymmärtää poikia. Poikien kehityksen kannalta pahimpaan turbulenssivaiheeseen osuu ajankohta, jolloin ala-aste muuttuu yläasteeksi. Pojat, jotka ovat vuodesta kahteen tyttöjä jäljessä kehityksessä tässä murrosvaiheessa, pistetään kävelemään joka tunniksi uuteen paikkaan ja orientoitumaan jatkuvasti uudelleen. Tämä osoittaa Rimpelän mukaan perustavaa laatua olevaa pojan kehityksen ymmärtämättömyyttä. ”Kolmannen oppitunnin alkaessa hitaimpien poikien ”sielu” on vielä kotona”, siteeraa Rimpelä erästä ammattikasvatustajaa.

Äärimmäisyyksien sukupuoli

Rimpelän mukaan mies-sukupuolen sisäinen eriarvoisuus on suurempi kuin naisten vastaava. Miehiä voisikin sanoa äärimmäisyyksien sukupuoleksi. Suomessa on 30000 - 40000 miestä, joilla menee todella huonosti, ja joita ei osata tai tahdota auttaa. Tämä tarkoittaa sitä, että vuosittain syntyy useampi tuhat miestä, jotka ovat enemmän tai myöhemmin ”takuukorjauksen” tarpeessa. Rimpelä ihmettelee, että vaikka huonoesaisia miehiä on näinkin runsaasti,

miespäättäjät eivät tunnu olevan asiasta huolissaan. Hän kiittikin erityisesti Ilkka Taipaleta yhden miesryhmän asian pitkäjänteisestä ajamisesta. Rimpelä epäilläänkin, osan ongelmaa olevan siinä että, miesten on vaikea keskustella toisten miesten kanssa omasta epäonnistumisestaan?

Miesosaamista on lisättävä

Matti Rimpelän mukaan nyt tarvitaan lisää miesosaamista. Sen tarve on kenties huutavin nimenomaan koulutus-, terveydenhoito- ja hoiva-aloilla. Jotta miesosaamiselle saataisiin tarvittava pohja ja perusta, tarvitaan miestutkimusta. Siihen, tarvitaanko sille erillinen oppituoli tai miten se tulisi institutionalisoida, ei Rimpelä halunnut ottaa kantaa. Sen asemaa tulisi kuitenkin parantaa siten, että siitä ja sen

tuloksista puhuminen olisi samanarvoista kuin naistutkimuksestakin.

"Yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen ja muuttamiseen tarvitsemme liikkeen yhteisvoimaa. Miesten kriisien, kuten väkivaltaisuuden auttamisessa olemme jo hyvällä alulla. Koulutussektorin puolella miehisyyden huomioidnissa olemme vielä aivan palikoissa," sanoo Rimpelä. Tutkimusprofessori Rimpelän hahmotteleman miesliike ei olisi yhden yksittäisen yhdistyksen tai ryhmän taistelu, vaan yhteistyötä, rakentamista ja organisoitua, hallittua muutosta, kaikkien miesasioiden parissa toimivien kanssa. Hän näkee miesliikkeen hyvin vahvasti miessukupuolen sisäisenä muutos haasteena, jonka tueksi tarvitaan valtavasti uutta tutkimusta ja tietoa.

Mihin suuntaan sakeissa?

Esityksen lopuksi yleisö innostui pohtimaan laajemmaltikin miesosamisen alueita, ja toiminnanjohtajan pyynnöstä, nimenomaan sitä, mikä olisi Miessakkien osuus siitä? Jo olemassa olevat toimintamuodot saivat kiitosta laajalti. Tulevaisuuden suurimmaksi haasteeksi Miessakeille nähtiin yhteiskunnallisen vaikuttamisen lisääminen sekä sellaisten toimintamuotojen kehittäminen, joissa yhdistyisivät toisaalta toiminnallisuus, matala sisääntulokynnys ja mielekäs ja monipuolinen mieheyden käsitteleminen ryhmässä. Myös ajatus julkisen, miesten oman talon perustamisesta leijui ilmassa.

Samuli Koiso-Kanttila

Kuvat Jaakko Rantala

Kuulumisia miesryhmätöinnasta

Terve mieheen!

Reilun kuukauden päivät olen totutellut työelämään paluuta ja samalla uuteen työhön täällä Miessakit ry:n toimistolla työkokeiluni puitteissa. Hieman yli kaksi vuotta elämästäni meni työuupumuksessa ja siitä toipuessa. Vaikkakin raskasta ja osin jopa synkkää aikaa, mutta ei mielestäni suinkaan hukkaanheitettyä ollut sekään jakso. Kuten eivät jotkut muutkaan 'karikot' jotka ovat elämän merellä vastaan tulleet. Oma miesryhmä, siinä asioista puhuminen ja jakaminen, on auttanut merkittäväällä tavalla jaksamaan ja toipumaan. Kiitos vielä teille, Someron miehet, yhteydestämme.

Nyt olen saanut hieman tutustua miesryhmätöinnän käytännön haasteisiin näin pääkaupunkiseudun vinkkelistä. Aikaisempi toiminta vapaaehtoistyöntekijänä pienellä maaseutupaikkakunnalla, edellisellä kotipaikkakunnallani ja hyvät kokemukset siitä, ovat olleet innoittajana miestoimintaan myös täällä.

On ollut mielenkiintoista koota kaksi ryhmää ja aloittaa yhteistä matkaa uusien miesten kanssa. Olen todennut sitä samaa innostusta ja tarvetta yhdessä muiden miesten kanssa miettiä omaa miehenä ja ihmisenä olemistaan täällä 'cityssä' kuin oli maalla, Somerolla.

Oheisessa ilmoituksessa joitakin päivämääriä tapahtumista, joita täällä toimivien innokkaiden vapaaehtoisten kanssa olemme suunnitelleet kokeilla. Muita ajatuksia ovat mm. 'Kota-hanke' Lahden aktiivien hyvien kokemusten pohjalta sekä vetäjien koulutus syyskaudelle. Ja joitakin muita asioita on myös vireillä.

Tärkeänä painopistealueena työssäni haluan pitää alueellisten **yhdysmiesten** tu-

kemista - heihin yhteydenpitoa ja verkostoitumisen mahdollisuuksien luomista. Yhteyttä pitämällä ja keskustelemalla voimme auttaa ja tukea toisiamme.

Laittakaa kuulumisianne tulemaan. Urhossa on aina tilaa uutisille miesryhmätöinnasta.

Pidetään yhteyttä!

Terveisin

Esko

(09)6126 6216

esko.porola@miessakit.fi

Avoimia INFO-ILTOJA Miessakit ry:n
MIESRYHMÄTOIMINNASTA
30.4.2001 klo 17.30-19.00
28.5.2001 klo 17.30-19.00
Kaikki miehet TERVETULOA!

Pääkaupunkiseudun MIESRYHMIEN
VETÄJÄT kokoontuvat
25.4.2001 klo 17.00-18.30
23.5.2001 klo 17.00-18.30
Tervetuloa myös muiden paikkakuntien
yhdysmiehet ja ryhmänvetäjät!

Varatartsanin paikka avoinna

Ei kotini ovi ees narahtanut, poika kun maailmalle lähti, hyräili Matti "Annen mies" Piipponen, kun suunnisti kohti uutta elämää, ja jätti vaimonsa ja neljä lastaan pitämään seuraa kiireessä unohtuneelle lompakolleen. Näin meille lehdesä kerrotaan. Lisäsin tuon "Annen miehen" tuohon, jotta kaikki varmasti tietäisivät kenestä oikein on kyse. Herra Piiposta kun on nimittäin kuultu julkisuudessa melkoisesti vähemmän kuin hänen Sällylä -nimistä ex-vaimoansa.

Matti Piipponen on kuitenkin tullut joitakin kertoja julkisuuteen omine mielipiteineen ja ajatuksineen. Viimeksi, ainakin minun tietoisuuteeni, Kaken Pesula -nimisessä makasiiniohjelmassa. Eräs ohjelma-arvostelija totesi, että Piipponen ei sanonut tälläkään kertaa juuri mitään, tarkoittaen, että olisi ollut parempi pysyä poissa. Olen samaa mieltä, paitsi poissa pysymisestä. Hän ei todellakaan sanonut montaakaan sanaa, mutta voihan olla, että hän ei vain ollut kepeästi muodikkasta mediapuhetta tuottavaa tyyppiä? Hän kuitenkin lausui ääneen monen kohtalotoverinsa ajatukset. On paskainen duuni jäädä varatartsaniksi ja yrittää ylläpitää omaa isyyttään, suhdetta omiin lapsiinsa, ex-vaimon mäiski-

Samuli Koiso-Kanttila

essä turpiin medially ja yleisellä mielipiteellä. Minusta siinä on sanottavalla sisältöä kylliksi.

Tulkintakysymys

Avioehto on nykyään avo- ja avioliittoon mennessä kohtuullisen yleinen, tai ainakin yleisesti tiedossa oleva sopimus omaisuuden suojaksi. Eron sattuessa kumpikin osapuoli säilyttää oikeuden siihen osaan

omaisuutta, jonka on tuonut mukanaan ja yhteinen jaetaan tasan. Päätelleen siitä, miten useat miehet eivät kykene toteuttamaan, halustaan huolimatta, aktiivisesti isyyttään, kannattaisi kenties harkita ennen lasten tekoon ryhtymistä jonkinlaisen "esihuoltajuussopimuk-sen" tekoa, ihan vain avioeron varalta? Minä olen aikoinani oppinut, että vilpittömän mielen suoja on yksi suomalaisen oikeusjärjestelmän johtavia periaatteita. Tällä tarkoitetaan sitä, että laki suojaa hyvässä uskossa toimintua sopimuskumppania. Siis, että lapset ovat todella yhteisiä, ja sen sellaista. Päätellen onnettomien isien määräästä, tämä yleisperiaate tulee ilmeisesti useinkin yliajatuksi lapsen edun yksioikoisella tulkinnalla. Ymmärrän toki lainlaatijan ja eroja käytännössä toteuttavan sosiaaliportaan ongelmia. Kuinka ikimääräisessä voimassa voidaan reilusti ja oikeudenmukaisesti ymmärtää ja jakaa perheiden yhteisiä vuosia? Kahden tai useamman aikuisen ja lasten tulkintoja, tunteita ja toiveita? Käsittääkseni sopuratkaisuihin ja yhteishuoltajuuteen pyritäänkin aina kun se on mahdollista.

Kuitenkin, ainakin epäsofupäätöksissä, "nainen saa lasten huoltajuuden aina sen halutessaan", lainatakseni kansanedustaja Risto Kuisman mielipidettä. Saadaksesen huoltajuuden, isän pitää olla parempi äiti kuin äidin, sillä jokin myyttinen, stereotyyppinen äitiys on se mitä lapsi tarvitsee a priori? Hengästyttää. Paitsi niiden yksihuoltaja- ja aktiivista yhteishuoltajuutta harjoittavien isien puolesta, myös tasa-arvoideaalin kannalta. Matti Piipon, ja monien muiden asianosaisten suusta kuulemani selvitykset huoltajuussovittelun lähtökohdista ihmetyttävät. "Tärkeintä on pysyä rauhallisena, vaikka mitä sanoisi, tai syyttäisi ja haukkuisi ja veri päässä kohisisi, älä sano mitään", neuvovat miehet toisiaan. Älä ole oma

Nainen pitää toisesta naisesta, jos he pystyvät kertaamaan yhden yksinkertaisen asian viidesti ja joka kerta eri tavalla niin, että kaikille jää epäselväksi mitä tapahtuu, mutta kumpikaan ei kyllästy, ja ilmassa viipyy tuntu ikään kuin informaatiota olisi välitetty.

- Jari Tervo, Kallellaan -

itsesi, vaikka henki menisi, niin saatat saada oikeuden omiin lapsiisi? Naisen eduksi tehtyä päätöstä aktiivisesti vastustavaa miestä pidetään sopimattomasti käyttäytyvänä ja hyökkäävänä, varsinkin jos hän menettää malttinsa. Onhan omasta ja lastensa kohtalosta huolestunut mies moninverroin hankalampi, kuin kiltisti päätökseen tyytyvä, elatusapunsa maksava viikonloppu isä? Miesten kyky ottamaan vastaan vanhemmuus kokonaisuutena kärsii tai käy mahdottomaksi, jos sukupolvi sukupolvelta perheen uusintaminen, kasvatus ja hallinta on vain synnyttäjän yksinoikeus. Miehillä on oltava oikeus kiinnostua täysivaltaisesti perheestään, ilman uhkaa lasten ja perheen äkillisestä, epäreilusta ja katkeroitavasta menetyksestä.

Olen usein miettinyt, että lukeeko näitä minun kirjoituksiani kukaan? Tämän jutun nyt luulisi herättävän jossakussa mielenkuohua ja vastaan tai puolesta sanomisen tarvetta? Jos ei muuten, niin viran puolesta.

Samuli Koiso-Kanttila

Miesfoorumi kevät 2001

MIESFOORUMI Kevät 2001

24.4.2001 klo 18-20
**Kun mies huomaa olevansa
väkivaltainen, tarvitaanko
kuria vai terapiaa?**

Alustajat:

**Pekka Jolkkonen
Jukka Lampinen
Panu Varjonen**

22.5.2001 klo 18-20
Aihe vielä avoin...

Tilaisuudet järjestetään Miessakit ry:n
koulutussalissa, Annankatu 16 B 28,
Helsinki.

Pääsymaksu 20 mk,
jäsenet ilmaiseksi.

**Tervetuloa kaikki
asiasta kiinnostuneet!**

Uutta kirjastossamme

Antti Pelttari - Aforismeja aamupalaksi

Niina Mustonen (toim.) - Valoa verkkoon

Pertti Simula - Miten käsitellä vihaa ja ilkeyttä

Margreet van Muijlwijk - Be Equal, Be Different -Muutoksen työkalupakki

Jarmo Lindholm - Juuri näin voi kuolla

K. Murto - Prosessin johtaminen. Kohti prosessikeskeistä työyhteisön kehittämistä.

A.Toskala - Kognitiivisen psykoterapian teoreettisia perusteita ja sovellutuksia

Piispa & Tammi - Paikallisyhteisö ja media - Kallio kuplii -projektin kokemuksia

Väestöliitto - Vauvasta naperoiseksi -pienien lasten seksuaaliterveydestä

Kirsimarja Helasti - Hyvä juttu! -perustamme oma-apuryhmän

Ojansuu & Vuorinen - Yhdessä eteenpäin -oma-aputoiminnan työkirja

Vuorinen & Helasti - Juttukeppi kiertämään -kokem. oma-aputoiminnasta vv. 94-97

Jyrki Muurinaho - Apua oma-apuryhmistä

Suvi Ronkainen - Sukupuolistunut väkivalta ja sen tutkimus Suomessa

Liisa Lampela-Kivistö - Yrittäjä konkurssin pyörteissä -Uskonnollisuus roolisiirtymässä

Lisätietoja: Tomi Lindfors / Miessakit ry, puh. 09-612 6620

Liity jäseneksi

Miessakit ry:n jäsenenä saat mm. jäsentiedottemme URHOn kotiisi sekä alennuksia järjestämistämme koulutuksista ja yleisötilaisuuksista. Jäsenmaksu on 80 mk/vuosi (opiskelijat, eläkeläiset ja työttömät 40 mk/vuosi).

Leikkaa tämä sivu irti, täytä kysytyt tiedot ja laita lipuke postiin (postimaksu on maksettu puolestasi). Pian saat kotiisi uudelle jäsenelle tarkoitetun aloituspaketin sekä tilisiirtolomakkeen, jolla voit suorittaa jäsenmaksusi.

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Haluan liittyä Miessakkien jäseneksi

Haluan lisätietoja toiminnasta

Nimi:

Osoite:

Puhelin:

Syntymävuosi:

VASTAUSLÄHETYS
Sopimus 00100/602
00003 HELSINKI

MIESSAKIT RY

Vastanottaja maksaa postimaksun

Mukaan miesryhmään

Miessakit kutsuu miehiä koko maassa paikallisiin vuorovaikutusryhmiin, joissa keskustellaan mieheydestä ja miehen roolista ja vaihdetaan kokemuksia muiden kanssa. Mikäli haluat lisätietoja ryhmien toiminnasta tai haluat mukaan ryhmään, ota yhteyttä!

Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen + KOKO SUOMI

Esko Porola / Pertti Andersson

Puh. 09-6126 6216

Sähköposti esko.porola@miessakit.fi / pertti.andersson@miessakit.fi

Joensuu

Onni Voutilainen

Puh. 050 365 6138

Sähköposti onni.voutilainen@jns.fi

Lahti / Päijät-Häme

Timo Tikka

Puh. 03-780 1421 / 040 552 3310

Sähköposti timo.tikka@phnet.fi

Somero

Voitto Vieraankivi

Puh. 050 566 4116

Sähköposti voitto.tiimivalmennus@surfeu.fi

Kuopio / Itä-Suomi

Raimo Reinikainen

Puh. 0400 881 166

Sähköposti andracon@hotmail.com

Turku

Esko Vierikko

Puh. 040 503 3891

Sähköposti esko.vierikko@utu.fi

Hyvinkää

Veikko Korhonen

Puh. 040 593 2505

Sähköposti veikko.korhonen@hyvinkaa.fi

Tampere

Simo Ollila

Puh. 03-214 9029

Sähköposti simo.o@jippii.fi

Jyväskylä

Jarmo Lindholm

Puh. 040 734 4627

Sähköposti kullervokustannus@hotmail.com

